

[Glistrup]

»... kan det rent skønmæssigt anslås, at en gennemførelse af de foreslåede ændringer vil medføre et provenutab, som for indkomståret 1983 næppe vil overstige 10 mill. kr.«

Jeg tror, ministeren kommer til at miste flere penge på det, men o.k., det er ministerens egne tal.

Når man lider provenutab, som man gør her på begge fradragsregler, betyder det, at man alt taget i betragtning forhøjer fradraget. At man så gør det på den måde, at man forhøjer det med en del og så tager noget af forhøjelsen væk, er selvfølgelig teknik, men alt i alt betyder det her, at disse to fradrag bliver gjort større set under ét.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg tænkte jo nok, at der skulle en eller anden fiks forklaring til. Dette forslag drejer sig om mennesker i Danmark og beskatningen af disse mennesker. For disse mennesker sker der en nedsættelse af 3.000 kr.s fradraget til 2.000 kr. Der sker en forringelse af 1.000 kr.s fradraget ved at forhøje det beløb, man ikke kan få godtgjort, fra 100 kr. til 300 kr. Sådan ligger det. At staten taber nogle penge på det, er ikke det afgørende; det afgørende er, hvad der sker med de mennesker, dette lovforslag drejer sig om. Det kan ikke diskuteres, selv om hr. Glistrup vil forsøge det nok så mange gange med spidsfindigheder. Sådan ligger det.

(Kort bemærkning).

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Hr. Bernhard Baunsgaard siger, at vi ikke kan få afskaffet fradragene, specielt rentefradraget, på grund af boligministeren. Jeg synes da, jeg husker, at der engang var et flertal, også selv om boligministerens stemme eventuelt skulle mangle, hvis de radikale ville være med til at afskaffe rentefradraget, men det var vist de radikales stemmer, der manglede i et flertal.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Når staten lider tab ved nogle fradragsordninger, er det fuldstændig synonymt med at sige, at så får de, der har de pågældende

fradrag, nogle større fradrag; derfor kan hr. Bernhard Baunsgaard ikke skille det ud fra hinanden. Det er som at skille plat fra krone, de hænger nu engang sammen – og det er hr. Bernhard Baunsgaard, der er plat.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Nu er der vel efterhånden ikke så forfærdelig mange, der følger hr. Glistrup i udlægningen af, hvordan skattelovene virker i dette land, for ellers ville det være en farlig bemærkning. Jeg tror, at når hr. Jensen, hr. Sørensen, hr. Petersen og fru Glistrup skriver deres selvangivelser, vil de opdage, at der er sket en forringelse for dem, men det er forringelsen værd, nemlig at vi får denne ligestilling mellem ægtefæller.

Fru Marianne Bentsen-Pedersen bemærkede, at det var boligministeren, der nægtede at stå bag dette forslag såvel i februar som i december måned. Det kan ikke hjælpe noget at tro, at vi kan gennemføre så alvorlige ændringer i skattelovene, uden at en samlet regering og helst et bredt flertal står bag dem. Der er vel ingen, der drømmer om, at vi skulle kunne nå at lave nogen som helst fradragsreform i løbet af et par måneder. Jeg gør det i hvert fald ikke. Vi kan skære lidt i det. Hvis hr. Glistrup kan samle sig sammen til at stemme for lovforslaget som helhed, så synes jeg, at det, der blev sagt om disse to specielle fradrag, var en meget interessant tanke.

Anden næstformand (Ebba Strange):

Ordføreren vedrørende beslutningsforslag nr. B 19, forslag til folketingsbeslutning om beskatning af ægtefæller. (Ligedelt sambeskatning), hr. Arne Bjerregaard, har ordet.

Arne Bjerregaard (KrF):

Vi kan fra kristeligt folkepartis side støtte dele af ministerens forslag, men vi kan selvfølgelig ikke stemme for forslaget i dets helhed, det tror jeg at ministeren er klar over, simpelt hen fordi forslaget er et nyt eklatant angreb på ægtefællernes frie arbejdsfordeling, frie indtjeningsfordeling, og specielt et eklatant angreb på den hjemmearbejdende ægtefælle.

Vi er enige i, at man skal ligestille ægtefæller. Vi er også enige i, at det er urigtigt at